

[Lindinger]

talingsbalanceunderskuddet, selv om jeg godt er klar over, at det betyder nogle få problemer, måske også store, for vor finansminister.

Det er beklageligt, at man i disse samlinger ikke kan blive enige om noget virkelig effektivt. I den tid, jeg har siddet herinde, har jeg nok følt, at man har været med til en masse ting, men bare ikke godt nok. Vi fører indkomstpøolitik, og så synes vi, det er godt, men vi gør ikke det, at vi tager denne stramning af hele vort finanssystem, som egentlig bør være en integreret del af det. Det glemmer man, og det er meget, meget uheldigt.

Jeg er ked af, at man ikke organiserer fritiden bedre, når den skal påtvinges, og det vil den i fremtiden blive i endnu højere grad. Vi kan ikke undvære et rent sports- og fritidsministerium. Det bliver man nødt til at oprette, det kommer en dag alligevel, og derfor kunne man godt begynde at tænke lidt på det. Det er én af de ting.

Det allermost væsentlige, som man ikke gør, det er det, som jeg drøftede med vor højtærede handelsminister forleden fra talerstolen, det er at føre kreativ erhvervspøolitik. Men jeg kunne jo komplimentere ham for det initiativ, der var taget i forbindelse med Stålvalseværket, for det er egentlig det, jeg på en måde mener med kreativ erhvervspøolitik. Man skal gribe ind, også lokalt, når man kan se, at samfundet, staten, altså os alle sammen, har fordel deraf. Det kan man lige så godt gøre i en krisituation, som man kan føre indkomstpøolitik i en krisituation. Normalt ville jeg ikke være tilhænger af indkomstpøolitik, men i en krisituation, som vi i høj grad har og måske bliver ved med at have i masser af år, må man gøre det. Det lyder så pænt at sige: lad arbejdsmarkedets parter finde hinanden, og det er da også fuldstændig korrekt, men samtidig siger man: I skal helst finde hinanden inden for det dér område. Det kan være meget morsomt, men det er nu ikke noget særlig frit spil af de økonomiske kræfter.

Nu ser vi nogle borgerlige partier danne, hvad man kalder et regeringsalternativ. Det kan sikkert også være udmærket, men med VKR-regeringen i erindring tror jeg personlig ikke på, at det er muligt at regere dette land uden om socialdemokratiet, i hvert fald i mange år endnu, og det kan da også godt

være, at man slet ikke bør tænke på at gøre det.

Alle taler om at regere på midten eller hen over midten, og alle vil efterhånden gerne være i midten. Hvem er egentlig så i midten? Hvis vi begynder at tælle fra den ene ende, så skal midten, når vi ser bort fra de nordatlantiske mandater, ligge på 87½, og ellers skal den ligge på 89½. Så må midten findes næsten hos den sidste socialdemokrat i deres højre side. Det er da klart, at der er nogle, der dukker op dér. Jeg dukker bl. a. op med erhvervspartiet på det sted. Så der er vældig trængsel på midten. Om det nu skyldes den fine bog »Oprør fra midten«, det ved jeg ikke, men der er trængsel dér. Selv om erhvervspartiet jo ikke udmærker sig ved at påvirke trængslen i alt for stor grad, så vil vi alligevel gerne sige, at vi ligger dér.

Det, der særlig mangler for at føre Danmark ud af det uføre, vi er i, det er en ting, som jeg har nævnt fra den første dag, jeg var herinde, og det er et erhvervsministerium. Der er nogle, der har været, må jeg sige, ubegavede nok til at tro, at det var handelsministeriet, jeg talte om. Jeg har den største respekt for handelsministeriet, men bortset fra disse enkelte udslag af kreativ erhvervspøolitik, så er det et administrativt foretagende efter min mening, og jeg ønsker et kreativt foretagende med dertil knyttede råd, som kan have grene helt ud i kommunerne og hjælpe til, måske efter formlen for, hvordan man hjalp Stålvalseværket, men det kan være masser af andre ting. I samarbejde med udenrigsministerium, økonomiministerium og handelsministerium, måske specielt udenrigsministeriet, kan vi få et helt andet system frem, hvorefter vi kan hitte ud af, hvor vores varer skal sælges, og hvad det egentlig er, vi skal sælge. Tit ligger nogle og arbejder med ting, som der slet ikke er nogen større muligheder for at sælge ude i verden, og med en lille smule rådgivning kunne det blive væsentligt bedre. Jeg ved godt, man har prøvet at få Industrirådet og alle mulige andre institutioner til at gøre det, men vi mangler altså dette koordinerende ministerium, som virkelig kunne tage sig af det problem, som er det største, nemlig at gøre Danmarks erhvervsliv konkurrencedygtigt og koordinere alle de ting, der skal koordineres, for at dette land kan komme op og ud af det uføre, det er i.